

Een leukere baan is er niet

DOOR LIES VAN RIJSEN

Ze had gehoopt dat de scholen alweer open zouden zijn, maar vindt het ook wel gezellig zo. De jongens kunnen nu aan hun zusje wennen. De week voordat we haar spraken, is zij bevallen van haar derde kind, een meisje dus. Financial Investigator sprak met Jessica Matelski, bestuurslid en intern toezichthouder.

Dat ik in de pensioenen terecht zou komen, heb ik niet voorzien. Ach, dat onvoorspelbare geldt voor de loopbanen van zo veel mensen. Ik kom uit de wereld van het vermogensbeheer. Alweer ruim vijftien jaar geleden begon ik daar. In mijn werk schoof ik steeds meer op naar de institutionele kant. Een tijdlang waren vermogensbeheerders mijn klanten. In mijn laatste functie bij een vermogensbeheerder bediende ik de pensioenmarkt en leerde ik de pensioenklanten kennen. Vóór die tijd zei pensioen me weinig; het leek me niet bepaald een fascinerende wereld. Maar ik kreeg in de gaten dat er over die wereld veel meer te kennen moest zijn en werd nieuwsgierig. Uiteindelijk stopte ik met mijn baan bij die vermogensbeheerder toen mijn eerste zoon geboren werd. Ik kon het moederschap niet met mijn werk combineren op een manier die ik prettig vond en ben eens rustig om mij heen gaan kijken. Ik wist

dat ik in de financiële sector wilde blijven, want dat zit in mijn systeem. Ik houd van cijfers. Het was door de nadruk op diversiteit, en omdat mensen in mijn omgeving mij vroegen of 'dat besturen' niet iets voor mij was, dat mijn gedachten naar de pensioensector begonnen uit te gaan en ik uiteindelijk overstapte naar 'de andere kant': die van mijn voormalige klanten. Ik realiseerde me wel dat er hier voor mij nog veel te leren viel. Ik ging aanvullende opleidingen doen en sloot me aan bij Pensioenlab.

Wat mij heel erg bevalt in mijn werk in de pensioensector is de combinatie tussen het menselijke en het financiële. Belangstelling voor beleggingen, getallen en het analytische zit in mijn aard. Maar toen ik als market maker bij een optiehandelshuis werkte, ging het me tegenstaan dat het uitsluitend dáárover ging. Wat miste ik de menselijke kant! Pensioen is echt een prachtige combinatie van beide. En de mensen om wie het gaat, zijn geen vage doelgroep aan de achterkant. Als bestuurder en intern toezichthouder ben ik heel bewust met hun belangen bezig. Pensioenbelangen is iets van mensen. Pensioen heeft een heel concrete en duidelijke betekenis voor hen. Dat gegeven is dus verweven met mijn werk. Tot slot bevalt ook de manier van werken in deze sector mij heel goed. Mijn werk speelt zich niet op één plek af, maar bij een aantal verschillende pensioenfondsen. Die hebben allemaal in verregaande mate met dezelfde problematiek en vraagstukken te maken, maar ze hebben aan de andere kant ook allemaal weer hun eigenheden: als pensioenfonds en ook waar het gaat om de bemensing van het bestuur en het intern toezicht. Die afwisseling die over al diezelfde onderwerpen heen gaat, bevalt mij zeer.

Naarmate ik bij meer pensioenfondsen over de vloer ben gekomen, is me pas gaan opvallen hoezeer ze een eigen

Mijn werk speelt zich niet op één plek af, maar bij verschillende pensioenfondsen die allemaal in verregaande mate met dezelfde vraagstukken te maken hebben.

Foto's: Paul Starink

De samenwerking is heel prettig. Wat is het een zegen dat we niet veertig uur per week met elkaar in een kamertje zitten, maar elkaar periodiek ontmoeten.

cultuur hebben. Dat zit hem in de governance, de inrichting van het bestuur en de boardroom dynamics, maar ook in de achterban. En in het geval van bijvoorbeeld ondernemingspensioenfondsen ook in de ondernemingen achter de fondsen. Ondernemingen kunnen behoorlijk bepalend zijn voor hoe hun pensioenfonds opereert. Ook dat maakt pensioenfondsen 'eigen'.

Een ander ontzettend leuk aspect van mijn werk is dat ik verschillende portefeuilles heb, doordat ik bij meer pensioenfondsen functies vervul. Welke baan biedt er nu zoveel afwisseling? Ook de mensen met wie ik werk in het bestuur en intern toezicht boeien me. De samenwerking is heel prettig. De frequentie van die samenwerking trouwens ook. Wat is het een zegen dat we niet veertig uur per week met elkaar in een kamertje zitten, maar elkaar periodiek tijdens onze vergaderingen ontmoeten.

Ik sta er nooit zo bij stil dat ik een jongere ben in de bestuurlijke omgeving van mijn werk. Daar staat tegenover dat ik ook nooit alleen maar met mensen van mijn eigen leeftijd heb gewerkt. Voorheen waren de mensen met wie ik nu werk mijn klanten. Ik kan echt niet anders zeggen dan dat ik meer dan voldoende medewerking krijg van collega-bestuurders en toezichthouders. Ik heb overigens niet het gevoel dat ik extra begeleiding of extra aandacht nodig heb omdat ik wat jonger ben. Zoiets zou denk ik ook het diversiteitsstreven niet ten goede komen. Het lijkt er soms wel op dat mensen net even wat meer moeite doen om mij op mijn gemak te stellen of om me wegwijs te maken op een bepaald gebied.

Laat ik het zo zeggen: vanaf het moment dat de keuze is gemaakt voor een jongere in het bestuur of intern toezicht omdat die persoon voldoet aan het gezochte profiel, is de welwillendheid om iemand op weg te helpen groot. Mensen doen dan hun best om die jonge bestuurder in staat te stellen de functie goed te vervullen. Van tegenwerking omdat ik jonger ben dan de anderen heb ik nooit iets gemerkt. Als er barrières zijn voor jongeren in deze

Ik sta er nooit zo bij stil dat ik een jongere ben in de bestuurlijke omgeving van mijn werk.

functies, dan zit hem dat denk ik meer aan het begin van 'het traject', bij de selectie. Er zijn wellicht nog steeds veel pensioenfondsen die zoeken naar een hoeveelheid ervaring die iemand van mijn leeftijd niet altijd kan brengen. Dat is begrijpelijk, maar niet altijd verenigbaar met het streven naar meer diversiteit.

Als een op harmonie gericht persoon valt me op dat je wel eens wat wrijving kan tegenkomen tussen de verschillende bestuursorganen, wat meer zelfs dan ik initieel verwacht had. Maar die hang naar harmonie bij mij staat niet in de weg dat ik me als een vis in het water voel in mijn werk. Jongeren met dezelfde interesses en gerichtheid als ik zou ik er dan ook zeker niet van willen weerhouden om te onderzoeken of het vak van pensioenbestuurder of toezichthouder ook iets voor hen is. Ik kan me eerlijk gezegd niet voorstellen dat er een leukere baan bestaat dan de mijne. Maar er zijn ook mensen die wel degelijk graag bij één bedrijf willen horen en dagelijks dezelfde collega's om zich heen willen hebben. Dat is maar goed ook, want zoveel bestuursfuncties zijn er nu ook weer niet. Je moet er natuurlijk ook van houden dat je als bestuurder of toezichthouder op een bepaalde manier moet opereren om te kunnen slagen. Maar dat geldt voor veel meer banen.

De pensioenen zijn natuurlijk al een hele tijd in beweging. Langer dan ik in de sector werk. Als ik dat wat ik uit de literatuur en van verhalen van anderen heb meegekregen aan historische pensioen kennis combineer met mijn eigen

CV

- 2020 - heden Pensioenfonds Pon, lid RvT.
- 2020 - heden Pensioenfonds Geveke, lid RvT.
- 2020 - heden Pensioenfonds Gazelle, lid RvT.
- 2020 - heden Bedrijfstakpensioenfonds Meubel, lid Auditcommissie.
- 2019 - heden Bedrijfstakpensioenfonds voor de Foodservice & GIL, lid bestuur.
- 2019 - heden Pensioenfonds Campina, lid RvT.
- 2018 - 2021 Bedrijfstakpensioenfonds TrueBlue, lid RvT.
- 2020 Pensioenfonds Pon, lid Auditcommissie.
- 2013 - 2015 Goldman Sachs Asset Management, Associate Institutional Distribution Benelux.
- 2009 - 2012 RBS Markets & International Banking, Structured Retail Sales Benelux.
- 2008 - 2009 ABN AMRO, Public Distribution Turbo's & Certificates.
- 2007 - 2008 Saen Options, Derivates Trader.
- 2004 - 2007 Alex Beleggersbank, Marketing & Sales.

Als er barrières zijn voor jongeren in deze functies, dan zit hem dat denk ik meer aan het begin van 'het traject', bij de selectie.

ervaring sinds ik bewust meeloop, dan denk ik dat de pensioensector, ook de afgelopen jaren nog, steeds verder is geprofessionaliseerd. Mijn beeld is dat het er vroeger in dit wereldje allemaal vrij soepel aan toe ging. Er waren regelingen en bijbehorende afspraken en zolang er geen problemen waren om die afspraken na te komen, liep het allemaal rustig door. Dat is nu heel anders. De enorme daling van de rente lijkt me de grootste oorzaak van de ommekeer te zijn geweest. De noodzaak om dingen te veranderen en de deelnemer tot risicodragers te maken toen garanties niet meer mogelijk bleken, heeft zijn weerklag gehad op hoe pensioenfondsen moeten opereren. Ook het toezicht op pensioenfondsen wordt sindsdien anders ingevuld. De verschuiving heeft steeds meer werk meegebracht voor pensioenfondsen en daardoor moest ook het toezicht wel toenemen. Het zijn allemaal naast elkaar lopende processen van de afgelopen jaren, met als climax het Pensioenakkoord waarmee gepoogd wordt de oplossing van alle problemen te bundelen in een nieuwe vorm. Dat nieuwe Pensioenakkoord is zeker mede ingegeven door de wens om pensioen beter uitlegbaar te maken, maar of die opzet zal slagen moet natuurlijk nog blijken. Je kan niet alles plat slaan en versimpelen. Maar dat we in pensioen-

pensioenfondsen
pensioenen
Pensioenlab
moeder
jong
bestuurder
Pensioenakkoord
pensioensector
toezichthouder
vermogensbeheerder

Afbeelding: Wordwol.nl

landkampioenen van complexiteit zijn geworden, staat wel vast. Dat lijkt het Pensioenakkoord wat mij betreft nog niet helemaal weg te nemen.

Zeker is er voor mij leven naast de pensioenen. Ik wil het zelfs omdraaien: ik voel me vooral moeder van drie prachtige kinderen van vijfenehalf, drieënhalve en elf dagen. Dat is wellicht een gewaagde uitspraak, aangezien dit interview juist over mijn loopbaan gaat, maar het doet niets af aan mijn gedrevenheid en enthousiasme voor mijn werk. Ik ben een professional die het heel belangrijk vindt om privé en werk in een mooie balans te houden. Ik ben betrokken als vervuller van de verschillende rollen die ik in mijn werk op me heb genomen en neem daarin ook mijn volle verantwoordelijkheid. Maar dat wil niet zeggen dat ik geen andere bezigheden heb. Op mijn nachtkastje liggen de boeken van beide Obama's. Ik lees om de beurt in een van beide. Ik lees misschien maar twee keer per jaar een boek buiten de werksfeer. In de vakantie en nu dan, tijdens het kleine beetje verlof dat ik rond de geboorte van mijn dochter heb genomen. Als de kinderen slapen komen gewoonlijk de vergaderstukken, vakliteratuur en andere documenten aan de beurt. Er is ook zo veel relevante informatie over dit vak. «

SAMENVATTING

- De combinatie tussen het financiële en mensen boeit mij zeer aan pensioenen.
- Tegenwerking omdat ik een jongere bestuurder ben? Nooit iets van gemerkt.
- Naast de verschuiving van het risico naar de deelnemer is de professionalisering van de pensioensector een van de grootste veranderingen die ik hier zie plaatsvinden.
- Dat ik me vooral de moeder van drie prachtige kinderen voel, doet niets af aan mijn professionaliteit als bestuurder en intern toezichthouder.